

ESPECTACLES EN CARTELL
I PROPERES ESTRENES

04/05/17 – 11/06/17

Ricard III

William Shakespeare
Sala Gran

29/06/17 – 02/07/17

Letter to a man

De Robert Wilson i Mikhail Baryshnikov
Sala Gran

06/07/17 – 16/07/17

Actes obscens en espai públic
(Maneres amenes d'esperar l'adveniment
del messies)

Un espectacle de Davide Carnevali
i Albert Arribas
Sala Petita

CAFETERIA RESTAURANT DEL TNC

Noves tapes i *platillos* per compartir. Per gaudir abans o després de la funció. I també els menús «Express» i «Bon vivant», sense esperes amb reserva prèvia abans de la funció.
Reserves: 933 065 729.

SINGULARIS

Fotos: David Ruano
Disseny: Forma
DL B 14962-2017

TEATRE NACIONAL
DE CATALUNYA

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

BODY SUSHI

de Francesc
Meseguer

Patrocinador

Damm
Fundació

Protectors

Obra Social "la Caixa"

Sabadell
Fundació

FUNDACION
ACS

Benefactors

Agrolimen

Coca-Cola

Cuatris

Gramona

LAVANGUARDIA

3

CATALUNYA
RÀDIO

Col·laboradors

RED
ELÉCTRICA
DE ESPAÑA

SOLAN
DE CARRAS

LACOSTE

abertis

Catalunya
DINAMICADO D'ORIGEN

COMSA
CORPORACIÓN

Port de Barcelona

MARC MARTÍ

serunion

STEREO 4 RENT
Endeviment | Serveis audiovisuals

ESTEVE

CANDELAS

el Periódico

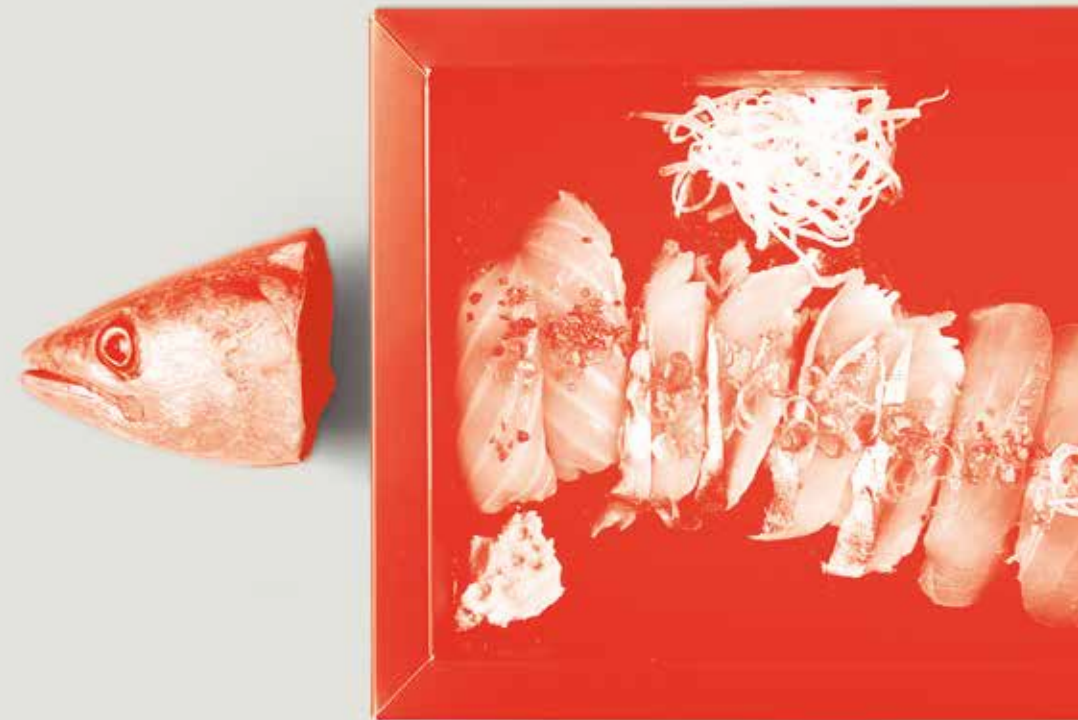
Nestlé
CAJA ROJA

EL PUNT AVUI

MONTIBELLO
EXPERIENCE BEAUTY

a
BIBEL

RAC 1

31/05/17
— 1/06/17

Sala Tallers

Durada
40 minuts

#bodysushi
#TNCdetothom

Direcció
Tanya Beyeler

Escenografia
i vestuari
Blanca Añón

Il·luminació
Bernat Jansà

So
Adolfo García

Amb
Mònica Almirall
Melcior Casals

Producció
Teatre Nacional
de Catalunya

A grans trets, no m'agrada el teatre. A grans trets, no m'agrada llegir teatre. Ni m'agrada escriure teatre, ni m'agraden les converses sobre teatre, ni les converses en general, ni els arguments en general, ni m'agrada explicar-me, ni m'agrada estar escrivint això. M'estimaria més estar fent una altra cosa: seguir l'olor de la mel a la muntanya, tenir els peus a l'aigua d'un riu, mossegar una orella.

Aleshores, volia escriure contra el teatre, contra l'exhibicionisme, contra el voyeurisme, el sentimentalisme, contra l'estructura que el sosté, etcètera. I volia, sobretot, fracassar: vull dir: escriure contra la pròpia escriptura, contra el llenguatge, contra la raó, contra la pretensió d'entendre el món, perquè en el fons és la pretensió de trobar-li causes, finalitats i, finalment, creure que se'l pot controlar, posseir o destruir.

Aleshores, volia escriure des del fàstic. Volia escriure des del fàstic perquè només les obres que admeten el fàstic de tot plegat no em fan fàstic, sinó que em semblen honestes i, per tant, interessants. Dit d'una altra manera: volia fer una obra honesta, i l'única manera que he trobat de ser honest, avui, no és maquillant el fàstic, com qui maquilla un polític, sinó mostrant-lo tal qual és.

Tanmateix, volia fracassar, dic, i he fracassat en l'intent. Potser és inevitable. Tampoc té gaire importància.

De tot això (el fàstic, el teatre, la mel, l'orella, la poca importància), penso, parla *Body sushi*.

Francesc Meseguer,
autor